



Presumpció d'innocència

Títol original: *Le fil* (AKA: *An Ordinary Case*) **Direcció:** Daniel Auteuil **Guió:** Daniel Auteuil, Steven Mitz **País:** França **Durada:** 115 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama, thriller **Interpretació:** Daniel Auteuil, Grégory Gadebois, Sidse Babbett Knudsen, Isabelle Candelier... **Música:** Gaspar Claus **Fotografia:** Jean-François Hensgens **Distribuïdora:** Adso **Estrena a Espanya:** 09/05/2025 **No recomanada per a menors de 16 anys**
Doblada en català / Versió original en francès, amb subtítols en català

SINOPSI

L'advocat Jean Monier, turmentat pel passat, accepta defensar Nicolas Milik, acusat d'assassinar la dona. Convençut de la seva innocència, s'enfronta a un cas que desafia les seves conviccions i el porta al límit. Un drama judicial on la veritat i la moral es barregen en un duel intens. (gencat.cat)

CRÍTICA

Veritat i justícia

La petita població rural de Camargue, al sud de França. Nicolas Milik, pare de cinc fills menors d'edat, és acusat de l'assassinat de la seva dona, que tenia problemes amb l'alcohol, i amb qui discutia sovint, encara que sense arribar mai a les mans. Accepta defensar-lo l'advocat Jean Monier, a qui el cas se li presenta gairebé de manera casual, ja que substituïa la seva exdona a l'hora de prendre declaració a Milik. Feia anys que no s'ocupava d'un cas penal, però després d'haver contribuït a l'absolució d'un assassí, ara vol defensar qui considera sense cap mena de dubte innocent. No serà tan fàcil, perquè hi ha testimonis a la nit dels fets que van veure Roger Marton, amo d'un bar, que l'instigava a no deixar-se anorrear per la víctima, i altres indicis com un ganivet propietat de Marton, que coincideix amb la probable arma del crim.

L'habitual actor **Daniel Auteuil** torna a posar-se darrere de la càmera –es tracta del seu cinquè llargmetratge en aquest rol–, a més d'interpretar l'advocat Monier, personatge complex que es troba en una cruïlla personal; això el porta a posar tota la carn a la graella a l'hora de defensar Milik, fins al punt de convertir allò en una obsessió, amb algunes actuacions èticament qüestionables, una mica seguint allò que el fi justifica els mitjans, fet que li retreu la seva ex, a qui dona vida la sempre eficaç **Sidse Babbett Knudsen**. Ho fa molt bé **Grégory Gadebois** com l'acusat, ja que veiem un gegant amb pinta de bonàs que sembla sobrepassat pels esdeveniments, desconnectat de la realitat, i a qui tots els veïns veuen com bon pare de família, que va tenir mala sort amb la seva dona; en realitat no tots, ja que la germana de l'assassinada vol justícia tant sí com no, i aquesta justícia passa per dictaminar la culpabilitat de Milik.

El film s'inspira en fets reals, en un dels relats que l'advocat **Jean-Yves Moyart**, amb el pseudònim Maître Mô, publicava al seu bloc, i ha estat convertit en guió pel mateix Auteuil amb l'ajuda de **Steven Mitz**. Som davant d'una d'aquestes pel·lícules per al debat, que aborda el grau d'implicació que un lletrat ha de tenir en la defensa del seu client, amb preguntes com si és important o no la innocència de l'acusat, i la distància que s'hi ha de mantenir, si es pot arribar a la veritat en un tribunal, i fer autèntica justícia. És una idea suggerida visualment amb un altre cas en el qual està ocupat Monier, que té a veure amb un torero, i això ens permet veure un *ruedo* i l'animal movent-se a l'arena. La trama pinta bé el procés penal, els temps, juga de vegades la carta de l'ambigüitat, i subratlla la importància de les proves, simbolitzades per aquest fil prim que podria canviar-ho tot, de vegades els testimonis no estan gaire segurs del que diuen, afirmen haver vist alguna cosa, i en canvi estan cecs en relació amb el que passava davant els seus nassos, és a dir, veuen el que volen veure.

José María Aresté – decine21.com